Republika Hrvatska
Općinski sud u Vinkovcima
Stalna služba u Županji
32270 Županja
Veliki kraj 48

Poslovni broj: Pn-36/2023-151

U I ME R E PU B LI K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Vinkovcima, OIB: 77561654785, Stalna služba u Županji, po sucu Heleni Zetić, kao sucu pojedincu, u pravnoj stvari tužitelja BOVIS d.o.o. iz Viškovaca, Grobljanska 70, OIB: 87538853023, zastupanog po punomoćniku Ivani Mandić, odvjetniku u Osijeku, protiv tuženika Milana Tovilo iz Vođinaca, Josipa Juraja Strossmayera 196, OIB: 73797812742, zastupanog po punomoćnicima odvjetnicima u Odvjetničkom društvu Cvrković & Partneri d.o.o. u Vukovaru, radi naknade štete, nakon zaključene glavne i javne rasprave održane 11. rujna 2026. u nazočnosti punomoćnika tužitelja Ivane Mandić, odvjetnika u Osijeku, te u prisutnosti punomoćnika tuženika Marka Cvrkovića, odvjetnika u Odvjetničkom društvu Cvrković & Partneri d.o.o. u Vukovaru, a koja presuda je donesena i objavljena 26. listopada 2026.,

p r e s u d i o j e

I. Nalaže se tuženiku Milanu Tovilo iz Vođinaca, J. J. Strossmayera 196, OIB:73797812742 da pored već plaćenog iznosa od 37.952,88 EUR, tužitelju BOVIS d.o.o. iz Viškovaca, Grobljanska 70, OIB: 87538853023 na ime naknade štete plati novčani iznos od 3.783,79 EUR (slovima: tritisućesedamstotinaosamdesettrieuraisedamdesetdevetcenti) sa zakonskom kamatom tekućom od 26. listopada 2026., kao dana presuđenja pa do isplate, po kamatnoj stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja 2026., a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi od 1. srpnja 2026., sve u roku od 15 dana, dok se tužitelj odbija s preostalim dijelom tužbenog zahtjeva do ukupno zatraženog iznosa od 124.053,04 EUR.

II. Nalaže se tužitelju BOVIS d.o.o. iz Viškovaca, Grobljanska 70, OIB: 87538853023 da tužitelju Milanu Tovilo iz Vođinaca, J. J. Strossmayera 196, OIB: 73797812742 naknadi troškove ovog parničnog postupka u iznosu od 12.624,08 EUR (slovima: dvanaesttisućašeststotinadvadesetčetirieuraiosamcentu), u roku od 15

dana, dok se tužitelj odbija s preostalim dijelom zahtjeva za naknadu parničnog troška preko dosuđenog iznosa, a do ukupno zatraženog iznosa od 79.381,25 EUR.

Obrazloženje

1. Tužitelj je po punomoćniku podnio tužbu ovome sudu protiv tuženika, radi naknade štete. U tužbi tužitelj navodi da je dana 18. lipnja 2015. sklopio pet Ugovora o zakupu poljoprivrednog zemljišta u vlasništvu Republike Hrvatske kao sa zakupodavcem, za površinu zemljišta od 57,19 ha i to za kč.br. 2423/1, kč.br. 2423/3, kč.br. 2423/4, kč.br. 2423/5 i kč.br. 2428 sve u k.o. Ivankovo, da je sukladno sklopljenim Ugovorima o zakupu temeljem članka 33. Zakona o poljoprivrednom zemljištu (NN broj: 39/13) dana 17. srpnja 2015. provedeno uvođenje u posjed novog zakupca, ovdje tužitelja, na zemljištu koje je bilo predmetom navedenih ugovora. Uvođenje u posjed obavljalo se putem Povjerenstva za uvođenje u posjed imenovanog od strane Agencije za poljoprivredno zemljište sukladno članku 33. stavak 1 Zakona o poljoprivrednom zemljištu. Tužitelj nadalje navodi da je tuženik dana 23. rujna 2015. onemogućio tužitelju početak obrade predmetnog poljoprivrednog zemljišta, te je tužitelj dana 24. rujna 2015. podnio tužbu ovome sudu protiv tuženika radi smetanja posjeda, da je postupak za smetanje posjeda okončan dana 11. srpnja 2016. rješenjem Općinskog suda u Vukovaru, Stalna služba u Vinkovcima poslovni broj Psp-20/2015 kojim je utvrđeno da je tuženik smetao tužitelja u posljednjem mirnom posjedu predmetnih nekretnina. Tuženik je protiv rješenja o smetanju posjeda uložio žalbu koja je rješenjem Županijskog suda u Zagrebu broj Gž-6741/16 od 24. listopada 2016. odbijena, te je potvrđeno rješenje prvostupanjskog suda. Potom je tuženik dana 8. srpnja 2016. putem punomoćnika obavijestio punomoćnike tužitelja da je tuženik sa danom 5. srpnja 2016. skinuo usjeve, te da tužitelj može nesmetano ući u posjed svih naprijed spomenutih nekretnina. Tužitelj u tužbi nadalje navodi kako je tuženik svojom protupravnom radnjom smetanja posjeda tužitelja i ostankom u posjedu predmetnog zemljišta kroz cijelu agrarnu 2015./2016. prouzročio tužitelju štetu u vidu onemogućavanja stjecanja prihoda u agrarnoj 2015./2016., te onemogućavanja primitka potpore za ukupno 57,19 ha obradivog poljoprivrednog zemljišta, da je tužitelj na predmetnom zemljištu isključivo planirao proizvesti krmu za svoju stočarsku proizvodnju, a druga polovina rujna omogućavala je tužitelju da na istom zasije talijanski ljulj koji dolazi u prvi otkos oko 1. svibnja 2016. za sjenažu, da bi se odmah po skidanju talijanskog ljulja na istom zemljištu i to 10. svibnja 2016. zasijao silažni kukuruz, kao i na drugim površinama koje su bile u blizini farme u vlasništvu tužitelja. Kako svatko tko obrađuje poljoprivredno zemljište ostvaruje pravo na državnu potporu, koja se iskazuje kao vrijednost prava koju određuje Agencija za plaćanja u poljoprivredi, ribarstvu i ruralnom razvoju, a koja za agrarnu 2015./2016. za tužitelja iznosi 180,32 EUR/ha, to tužitelj obzirom na površinu zemljišta koju nije mogao obraditi krivnjom tuženika također potražuje naknadu štete zbog neostvarenoga prava na državnu potporu. Stoga tužitelj pozivom na odredbe članka 1045. i članka 1046. Zakona o obveznim odnosima u podnesenoj tužbi potražuje od tuženika naknadu štete na ime izmakle dobiti zbog izgubljenoga prinosa u proizvodnji spomenute poljoprivredne kulture, te izmakle dobiti zbog gubitka prava na državnu potporu, u sveukupnom iznosu od 934.677,65 kn uz pripadajuće zakonske zatezne kamate tekuće od presuđenja do isplate uz naknadu troškova postupka.

2. U odgovoru na tužbu tuženik čini nespornim navode tužbe da je tužitelj dana 18. lipnja 2015. sklopio pet Ugovora o zakupu poljoprivrednog zemljišta u vlasništvu Republike Hrvatske kao sa zakupodavcem, za površinu zemljišta od 57,19 ha i to za kč.br. 2423/1, kč.br. 2423/3, kč.br. 2423/4, kč.br. 2423/5 i kč.br. 2428 sve u k.o. Ivankovo. Također priznaje da je tužitelj tužio tuženika radi smetanja posjeda predmetnog poljoprivrednog zemljišta o čemu je donesena i spomenuta pravomoćna odluka Općinskog suda u Vukovaru, Stalna služba u Vinkovcima poslovni broj Psp-20/2015 od 11. srpnja 2016. kojom je pružena posjedovna zaštita tužitelju. Međutim, tuženik smatra da na njegovoj strani nije bilo protupravnog postupanja obzirom da je tuženik u isto vrijeme ishodio rješenje o privremenoj mjeri od strane Općinskog suda u Vinkovcima u predmetu Ovr-1626/3015 kojim je tužitelju i Agenciji za poljoprivredno zemljište u Osijeku bilo zabranjeno smetanje posjeda. Tuženik se protivi tužbi i tužbenom zahtjevu tužitelja na ime potraživanja naknade štete zbog izgubljenoga prinosa kao i potraživanju naknade štete zbog izgubljenog iznosa poticaja, uz prigovor i utužene visine potraživanja tužitelja. Kako je tuženik dana 31. siječnja 2017. nakon izvršene procjene štete po vještaku Dubravki Gvozdić, dipl. ing., koja je sačinila vještački nalaz po zahtjevu tuženika, tužitelju isplatio iznos od 285.956,00 kn to tuženik smatra da je isplatom ovoga iznosa tužitelj u cijelosti obeštećen, stoga se tuženik protivi daljnjem vođenju ovoga postupka te predlaže da sud tužitelja odbije sa tužbom i tužbenim zahtjevom.

3. Tužitelj je na raspravi od 1. veljače 2017. učinio nespornim da mu je tuženik dana 31. siječnja 2017. isplatio navedeni iznos u visini od 285.956,00 kn / 37.952,88 EUR na ime naknade štete, tako da je za ovaj dio tužbenog zahtjeva tužitelj smanjio svoje utuženo potraživanje.

4. Presudom Općinskog suda u Vukovaru, Stalne službe u Vinkovcima poslovni broj Pn-386/16-62 od 17. rujna 2018. (list 397-403 spisa) naloženo je tuženiku da tužitelju na ime naknade štete isplati novčani iznos od 136.045,64 KN, te parnični trošak u iznosu od 28.879,75 KN, dok je dopunskom presudom poslovni broj Pu P-537/19-73 od 18. ožujka 2020. (list 434-436 spisa) odbijen tužitelj sa dijelom tužbenog zahtjeva radi naknade štete od 512.676,01 KN, te je rješenjem tog suda poslovni broj Pu P-537/19-75 od 6. svibnja 2020. odbijen tuženik sa zahtjevom za naknadu troškova parničnog postupka u iznosu od 184.870,25 KN preko dosuđenog iznosa troška parničnog postupka po prvostupanjskoj presudi od 17. rujna 2018. u visini od 28.879,25 KN.

5. Tužitelj je na pripremnom ročištu održanom 1. veljače 2017. (list 109-111) smanjio tužbeni zahtjev tako da umjesto iznosa od 934.677,65 KN / 124.053,04 EUR potražuje iznos od 648.721,65 KN / 86.100,16 EUR. Tuženik se ovome protivio.

6. Podneskom od 20. studenog 2017. (list 254-255 spisa) tužitelj umjesto iznosa od 648.721,65 KN / 86.100,16 EUR potražuje iznos od 143.881,15 KN / 19.096,31 EUR. Tuženik se ovome protivio.

7. Tužitelj podneskom od 6. ožujka 2018. (list 301-302 spisa) umjesto iznosa od 143.881,15 KN / 19.096,31 EUR sada potražuje iznos od 136.045,64 KN / 18.056,36 EUR. Tuženik se ovome protivio.

8. Tužitelj podneskom od 29. travnja 2026. (list 654-658 spisa) umjesto iznosa od 136.045,64 KN / 18.056,36 EUR sada potražuje iznos od 47.598,34 EUR. Tuženik se ovome protivio.

9. Tužitelj podneskom od 7. rujna 2026. (list 686-689 spisa) umjesto iznosa od 47.598,34 EUR sada potražuje iznos od 13.799,63 EUR. Tuženik se ovome protivio. Ovim podneskom tužitelj potražuje naknadu štetu na ime izgubljene potpore (poticaja) u poljoprivredi.

10. Člankom 193. stavkom 1. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine" broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 28/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22, 155/23 i 146/25; dalje: ZPP) propisano je da tužitelj može povući tužbu, bez pristanka tuženika prije nego što se tuženik upustio u raspravljanje o glavnoj stvari, st. 2. citirane zakonske odredbe propisano je da se tužba može povući i kasnije, sve do zaključenja glavne rasprave, ako tuženik na to pristane, te da, ako se tuženik u roku od 15 dana od dana obavijesti o povlačenju tužbe ne izjasni o tome, smatrat će se da je pristao na povlačenje.

11. U smislu citirane odredbe, ako se tuženik upustio u raspravljanje u glavnoj stvari, i kada se tuženik protivi povlačenju tužbe bez odricanja od tužbenog zahtjeva, tada se ne treba donijeti rješenje o povlačenju tužbe, već se o tužbenom zahtjevu mora odlučiti presudom. Ovo stoga što već i sama uskrata pristanka tuženika na povlačenje tužbe ima za posljedicu obvezu suda da donese presudu na temelju koje će tužbeni zahtjev biti odbijen, a radi se o svojevrsnoj (sui generis) procesnoj presudi, koja se donosi već zbog samog izostanka pristanka tuženika na povlačenje tužbe. (presuda Županijskog suda u rijeci poslovni broj Gž-3701/2015 od 3. prosinca 2015., te odluka Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj Pž-3559/88 od 31. siječnja 1989., PSP 42/137).

12. Kako je prvobitni tužbeni zahtjev u tužbi bio postavljen na iznos od 934.677,65 KN / 124.053,04 EUR, a tužitelj je pet puta smanjio tužbeni zahtjev (kako je to navedeno u točkama 5. do 9. obrazloženja presude), a svakom tom povlačenju tuženik koji se upustio u raspravljanje o glavnoj stvari se protivio, tužitelja je valjalo odbiti s iznosom tužbenog zahtjeva koji je prvobitno postavljen u tužbi, dakle s iznosom od 934.677,65 KN / 124.053,04 EUR, te odlučiti kao pod točkom I. izreke ove presude.

13. Rješenjem Županijskog suda u Sisku poslovni broj Gž-545/2020-4 od 3. ožujka 2023. u povodu pravodobne žalbe tuženika ukinuta je presuda Općinskog suda u Vukovaru, Stalne službe u Vinkovcima poslovni broj Pn-386/16-62 od 17. rujna 2018. te rješenje Općinskog suda u Vinkovcima poslovni broj Pu P-537/19-75 od 6. svibnja 2020. i predmet vraćen prvostupanjskom sudu na ponovno odlučivanje.

14. U ukidbenoj odluci drugostupanjski sud navodi da se za sada ne može utvrditi da li je tuženik ostvario potporu za 2015. (pšenicu), a tužitelj za 2016. bez obzira na kulturu, jer se potpora za proizvodno razdoblje 2015./2016. odnosi na posijanu kulturu koja se žanje u 2016., da se ne može sa sigurnošću utvrditi (uzimajući u obzir dopise Agencije za plaćanje u poljoprivredi - dalje u tekstu: Agencija) za koju površinu, koju kulturu i u kojem iznosu je tužitelju i tuženiku isplaćena potpora u proizvodnoj 2015./2016., da li je tužitelj imao pravo na potporu i za kalendarsku 2015. i 2016., pa se slijedom navedenog ne može prihvatiti zaključak da tužitelj nije primio potporu za agrarnu 2015./2016., obzirom na različit navod financijsko-knjigovodstvenog vještaka i dopisa Agencije, stoga je potrebno utvrditi kada dospijeva isplata potpora za agrarnu 2015./2016., da li je tužitelju isplaćena potpora, odnosno da li je tražio potporu i za koje agrarno razdoblje, a obzirom što tvrdi koje je kulture sijao i kada ih se žanje, te da prvostupanjski sud treba u ponovljenom postupku u navedenom smislu nedvojbeno i potpuno utvrditi činjenično stanje.

15. U ponovljenom dokaznom postupku provedeni su dokazi uvidom u: rješenje Županijskog suda u Zagrebu poslovni broj Gž-6741/16-2 od 24. listopada 2016 (list 6-9 spisa), rješenje Općinskog suda u Vukovaru, Stalna služba u Vinkovcima poslovni broj Psp-20/15-33 od 11. srpnja 2016. (list 10-18 spisa), pročitana je obavijest o izlasku iz posjeda poljoprivrednog zemljišta od 5. srpnja 2016. (list 19 spisa), izvršen je uvid u ugovore o zakupu poljoprivrednog zemljišta od 18. lipanja 2015 i zapisnike o uvođenju u posjed zakupljenog poljoprivrednog zemljišta u vlasništvu RH na području Općine

Ivankovo od 14. srpnja 2015. (list 20-73 spisa), dokumentaciju pod nazivom Prava na plaćanje Agencije za plaćanje u poljoprivredi (list 74 spisa), dokaz (list 75 spisa), dokaz (list 76 spisa), objavu u Glasu Slavonije (list 98-102 spisa), prijavu mirnog okupljanja javnog prosvjeda (list 103-104 spisa), pročitan je dopis Agencije za plaćanje u poljoprivredi... od 23. siječnja 2017. (list 112 spisa), zahtjev od 20. siječnja 2017. (list 113 spisa), uz suglasnost stranaka pročitan je nalaz i mišljenje poljoprivrednog vještaka Dubravke Gvozdić 26. siječnja 2016. (list 114-120 spisa), pročitan je dopis Agencije za plaćanje u poljoprivredi od 30. ožujka 2017. i od 9. svibnja 2016. (list 126-127 i 184-188 spisa), izvršen je uvid u sve dokaze koji su priloženi uz pisane nalaze i mišljenje poljoprivrednog vještaka Dražena Džoića i financijsko-knjigovodstvenog vještaka Dajane Vuković, pročitan je dopis Agencije za plaćanja u poljoprivredi... od 23. siječnja 2017. i od 20. travnja 2018. (list 300-315 i 316-317 spisa), izvršen je uvid u mail korespondenciju (list 318-381 spisa), pročitan je dopis Agencije za plaćanje u poljoprivredi... od 1. rujna 2023. (list 466-468 spisa), izvršen je uvid u CD (list 469 spisa), presudu Trgovačkog suda u Osijeku poslovni broj P-674/2018-8 od 21. veljače 202. (list 472-476 spisa), pročitan je dopis Agencije za plaćanje u poljoprivredi... od 27. listopada 2025. (list 620-626 spisa), uz suglasnost stranaka pročitano je očitovanje poljoprivrednog vještaka Dražena Džoić od 16. lipnja 2026. (list 680 spisa), sud nije izvodio dokaz pribavljanjem od Općine Ivankovo podataka je li tuženik doista postupio po presudi Trgovačkog suda u Osijeku poslovni broj P-674/2018-8 od 21. veljače 2020., jer je na temelju izvedenih dokaza činjenično stanje bilo u dovoljnoj mjeri utvrđeno, pa se ovaj dokaz ukazao kao nepotreban, dok drugih dokaza nije bilo.

16. Cijeneći navode parničnih stranaka, ovako proveden ponovljeni dokazni postupak, te na temelju njih utvrđeno činjenično stanje, sud tužbu smatra osnovanom, stoga je tužbeni zahtjev djelomično prihvaćen na način kako je to navedeno u točki I. izreke ove presude.

17. Među strankama je nesporno:

- da je tužitelj dana 18. lipnja 2015. sklopio pet Ugovora o zakupu poljoprivrednog zemljišta u vlasništvu Republike Hrvatske kao sa zakupodavcem, za površinu zemljišta od 57,19 ha i to za kč.br. 2423/1, kč.br. 2423/3, kč.br. 2423/4, kč.br. 2423/5 i kč.br. 2428 sve u k.o. Ivankovo,
- da je tuženik smetao tužitelja u posljednjem mirnom posjedu predmetnog poljoprivrednog zemljišta što je utvrđeno iz pravomoćne odluka Općinskog suda u Vukovaru, Stalna služba u Vinkovcima poslovni broj Psp-20/15 od 11. srpnja 2016.,
- da je tuženik bio u posjedu predmetnog zemljišta kroz cijelu agrarnu 2015./2016. godinu,
- da je tuženik dana 31. siječnja 2017. nakon podnošenja tužbe isplatio tužitelju nesporan iznos naknade štete na ime izmaklog prinosa u poljoprivrednoj proizvodnji za 2015./2016. u visini od 285.956,00 KN / 37.952,88 EUR
- imajući u vidu navedenu isplatu između stranaka stoga nije sporno, ni postojanje odgovornosti na strani tuženika, te obveza tuženika da naknadi štetu tužitelju u smislu odredbi članka 1045. i članka 1046. Zakona o obveznim odnosima (NN broj:35/05., 41/08., 78/15.)

18. Sporno je potraživanje preostalog iznosa na ime naknade štete zbog izmakle dobiti u poljoprivrednoj proizvodnji u 2015./2016., potraživanje tužitelja na ime vrijednosti prava tužitelja na ostvarenje državne potpore (poticaja) za tu agrarnu godinu, kada dospijeva isplata potpora za agrarnu 2015./2016., da li je tužitelju isplaćena potpora, odnosno da li je tražio potporu i za koje agrarno razdoblje, a obzirom što tvrdi koje je kulture sijao i kada ih se žanje, te da li je osnovan prigovor

promašene pasivne legitimacije kako je to naveo tuženik u svom podnesku od 29. listopada 2023. (list 470-471 spisa).

19. Na prijedlog tužitelja sud je odredio provođenje vještačenja po vještaku poljoprivredne struke Draženu Džoić radi utvrđenja iznosa izmakle koristi koju bi tužitelj ostvario obradom predmetnog poljoprivrednog zemljišta u površini od 57,19 ha u k.o. Ivankovo u poljoprivrednoj 2015./2016. i to za poljoprivredne kulture koje je tužitelj imao zasijane i na drugim površinama (talijanski ljulj i silažni kukuruz). Vještaku je također naloženo da utvrdi koliko iznosi i stvarna šteta za tužitelja u vidu vrijednosti prava, obzirom na tvrdnje tužitelja da istome u 2015./2016. nije isplaćena potpora za obradu poljoprivrednog zemljišta, koje je u to vrijeme protupravno obrađivao tuženik.

20. U svome pisanom nalazu i mišljenju vještak navodi da bi predvidiva ostvarena čista dobit koju bi tužitelj ostvario obradom predmetnog poljoprivrednog zemljišta u agrarnoj 2015./2016. sijući talijanski ljulj iznosila 72.013,52 kn, te sijući silažni kukuruz u visini od 182.642,84 kn tako da bi ukupno ostvarena čista dobit iznosila 254.656,36 kn. Vještak također navodi kako iz dobivenih podataka nije mogao jasno zaključiti za koju površinu, koju kulturu i u kojem iznosu po jedinici površine je isplaćena potpora, međutim iz raspoložive dokumentacije i navoda stranaka može se zaključiti da je tuženik ostvario potporu za kalendarsku 2015. godinu, a tužitelj za kalendarsku 2016. godinu, no iznos i konkretnu isplatu potpore vještak nije mogao utvrditi.

21. Na nalaz vještaka Dražena Džoića tuženik nije imao primjedbe, dok je tužitelj iznio određene primjedbe predlažući dopunu vještačenja i to prvenstveno iz razloga što tužitelj za proizvodnju predmetnih poljoprivrednih kultura koristi za gnojidbu gnojnice sa vlastite farme, što u određenom dijelu smanjuje trošak proizvodnje.

22. Tužitelj je ostao kod tvrdnje da mu za agrarnu godinu 2015./2016. nije isplaćena potpora za predmetne nekretnine označene u ARKOD sustavu oznakom – ID3255276, te predlaže dopunu vještačenja i na ove okolnosti.

23. U izvršenoj dopuni vještačenja, a nakon što je vještak utvrdio da se radilo o gnojidbi sa značajnim udjelom gnojnice sa vlastite farme tužitelja, vještak je korigirao raniji izračun, te je tako u dopuni nalaza utvrdio da bi čista dobit tužitelja s predmetnih nekretnina da je dijelom korištena gnojnica, a dijelom mineralno gnojivo iznosila 295.819,50 kn.

24. Kako isplata s osnova vrijednosti prava osim poljoprivredne struke, zalazi i u financijsko-knjigovodstvenu struku, te kako vještak poljoprivredne struke na ovo pitanje nije dao jasan odgovor, to je sud prihvatio prijedlog tužitelja da se u cilju pravilnog utvrđenja imovinske štete s ovog osnova, provede vještačenje po vještaku knjigovodstveno-financijske struke. Provođenje ovoga vještačenja sud je prihvatio u skladu sa odredbom članka 299. stavak 2. Zakona o parničnom postupku obzirom da se provođenje ovoga dokaza ukazalo potrebnim, jer vještak Dražen Džoić nije mogao na siguran način utvrditi da li se u vrijednosti prava –isplaćenog poticaja koji je tužitelju isplaćen za osnovno i zeleno plaćanje za agrarnu 2015./2016. nalazi i ono plaćanje koje se odnosi na predmetno zemljište tj. na ARKOD parcelu –ID3255276.

25. Ovo vještačenje povjereno je vještaku knjigovodstveno-financijske struke Dajani Vuković kao nositelju vještačenja tvrtke DV Consulting d.o.o. Osijek. U svom nalazu i mišljenju navedeni vještak navodi da su vrijednosti prava tužitelja za 2015. utvrđena u visini od 180,32 EUR/ha. Neovisno o kulturi i usjevima na navedenoj površini i za površinu od 57,19 ha, a koja je obrađena u površini od 55,98 ha tužitelj nije primio isplatu niti za osnovno, niti za zeleno plaćanje za agrarnu 2015/2016. godinu obzirom da je tužitelj upisan sa navedenim zemljištem u ARKOD dana 18. srpnja 2016. kada je istekao rok za dodjelu prava. Plaćanja koja su izvršena u korist tužitelja za

agrarnu 2015./2016. ne odnose se na ID3255276. Za navedenu parcelu tužitelju nisu isplaćeni poticaji u agrarnoj 2015./2016. a iznos poticaja za talijanski ljulj bio bi isti kao i za druge kulture, obzirom da je visinu poticaja odredila površina koja se obrađuje, a ne kultura. Ukoliko se obračun vrši na dan 30. rujna 2016., kao dan početka plaćanja poticaja, tada vrijednost istog iznosi 131.182,14 kn.

26. Na nalaz vještaka knjigovodstvene struke stranke nisu imali primjedbe, a sud isti u cijelosti prihvaća kao objektivno i stručno izrađen. Iz nalaza vještaka knjigovodstveno-financijske struke utvrđeno je da je tužitelj pravovremeno podnio zahtjev za ostvarivanje prava za sve parcele na koje je imao pravo, pa tako i za predmetno zemljište pod oznakom ID3255276. Ovo proizlazi i iz dopisa Agencije za plaćanje u poljoprivredi, ribarstvu i ruralnom razvoju od 14. kolovoza 2017. Naime, radilo se o zemljištu u preklapanju, što znači da je zahtjev za to zemljište podnio i tužitelj i tuženik. Isto je riješeno na način da je primjenom odredbe iz članka 31. st. 3. Zakona o poljoprivredi i članka 24. stavak 2. Uredbe (EU) br. 1307/2013 jedinstveni zahtjev za ostvarivanje prava mogla podnijeti osoba koja je na zadnji dan roka za podnošenje zahtjeva bila u posjedu predmetnog zemljišta, a to je bio tuženik.

27. Vezano za uputu drugostupanjskog suda rješenjem ovog suda poslovni broj Pn-36/2023-93 od 7. lipnja 2024. (list 517-520 spisa) naloženo je dopunsko poljoprivredno i financijsko-knjigovodstveno vještačenje.

28. Iz dopunskog nalaza i mišljenja financijsko-knjigovodstvenog vještaka Dajane Vuković od 10. kolovoza 2024. (list 523-532 spisa) provjerom dokumentacije - dopisa Agencije od 30. ožujka 2017. (list 126 spisa) utvrđeno je da je administrativnom provjerom iste proizlazi da je PO Zvirnjača bio u posjedu spornog zemljišta na zadnji dan roka za podnošenje zahtjeva za 2015., stoga je navedena sporna površina prijavljena u jedinstvenom zahtjevu za 2015. kojeg je podnio PO Zvirnjača. Vezano za spornu činjenicu da li je tuženik ostvario pravo na potporu za 2015. (za pšenicu), a tužitelj za 2016. bez obzira na kulturu, vještak je utvrdio da je dana 17. srpnja 2015. provedeno uvođenje u posjed za pet predmetnih Ugovora o zakupu na nekretninama koje su bile predmet navedenih ugovora, da se uvođenje u posjed obavljalo putem Povjerenstva za uvođenje u posjed, a koje je imenovano od strane Agencije, da je 8. srpnja 2016. tužitelj mogao nesmetano ući u posjed svih pet nekretnina, a tuženik je na dan 5. srpnja 2016. sa navedenih nekretnina skinuo usjeve, da se prema podacima Agencija s lista 126 spisa navodi da je tužitelju odobrena potpora za 2016. (do 23. veljače 2017.) za 195,05 ha (što uključuje i navedenu parcelu), da je tužitelju odobrena potpora u iznosu 325.787,73 KN. Nadalje je utvrđeno da tužitelj na jedinstvenom zahtjevu za 2015. nije zatražio potporu za navedenu ARKOD parcelu, da za tuženika u spisu postoje podaci o predaji zahtjeva za potpore za 2015., ali u istom nema podataka o plaćanju i visini plaćenog iznosa tuženiku za 2015. Da je prema podacima u spisu tuženik ostvario pravo na potporu za 2015., tužitelj je za 2016. podnio zahtjev za površinu u visini 195,05 ha (a koja površina uključuje i predmetnu parcelu) te ostvario prava na plaćanja u visini od 5.920.389,77 KN. Da se pravo na isplatu poticaja ostvaruje temeljem površine koja se obrađuje, a ne temeljem kulture koja je na navedenoj površini, za tužitelja je za 2015. navedeno pravo 180,32 EUR/ha. 2015. za osnovno plaćanje PO Zvirnjača za soju na površini od 25,36 ha, kukuruz u površini 10,99 ha, te pšenica ozima na površini od 19,98 ha ukupno 56,33 ha, za navedenu godinu tužitelj nije tražio potporu, 2016. tužitelj osnovno plaćanje za žitarice, pšenica ozima površine 55,98 ha. Da je iz dopisa Agencije od 14. kolovoza 2017., koji je pribavio vještak poljoprivredne struke, vidljivo da se radilo o preklapanju pa je prema Zakonu o poljoprivredi jedinstveni zahtjev za ostvarivanje prava mogla podnijeti osoba koja je na zadnji dan roka za podnošenje zahtjeva bila uz posjedu zemljišta, a to je bio

tuženik. Iz navedenog vještak zaključuje da je tužitelju isplaćena vrijednost prava za osnovno i zeleno i preraspodijeljeno plaćanje za spornu agrarnu 2015./2016. osim za spornu ARKOD parcelu ID 3255276.

29. Iz dopunskog nalaza i mišljenje poljoprivrednog vještaka Dražena Džoića od 15. listopada 2024. (list 538-562) proizlazi da prilikom utvrđivanja izmakle koristi, odnosno dobiti u ovome predmetu vještak nije cijenio zakupninu, te je mišljenja da isto nije, niti bila zadaća vještačenja, već da utvrđivanje ovog možebitnog troška ulazi u područje rada vještaka ekonomsko, odnosno financijsko-računovodstvene struke. Odgovarajući na zahtjev suda u provođenju ovog dopunskog vještačenja, a vezano za visinu izmakle koristi, odnosno dobiti koju bi tužitelj ostvario obradom cjelokupnog poljoprivrednog zemljišta površine 57,1917 ha na k.č.br.: 2423/1,2423/3,2423/4,2423/5 i 2428 u k.o. Ivankovo, u poljoprivrednoj 2015./2016. godini, sijući talijanski ljulj, te postrno silažni kukuruz, vještak je zaključno iznio da predvidiva ostvarena čista dobit u proizvodni talijanskog ljulja iznosi 72.013,52 KN, da predvidiva ostvarena čista dobit u proizvodnji silažnog kukuruza iznosi 182.642,84 KN, da ukupna ostvarena čista dobit iznosi 254.656,36 KN. S obzirom da je u Republici Hrvatskoj od 1. siječnja 2023. službena valuta euro, a sukladno utvrđenom tečaju konverzije koji je iznosio 7,53450 vještak navodi da ostvarena čista dobit iznosi 33.798,71 EUR, te posebno ističe da je u svom dopunskom vještačenju izbacio iz svih kalkulacija uporabu stajskog gnojiva tužitelja, te da je vještačenje temeljio na uobičajenoj primjeni mineralnih gnojiva kako je to navedeno u izvornom (prvotnom) vještačenju od 14. kolovoza 2017.

30. Na dopunski nalaz i mišljenje vještaka poljoprivredne struke i vještaka financijsko-knjigovodstvene struke tuženik je imao primjedbi, dok tužitelj nije imao primjedbi.

31. Na primjedbe tuženika financijsko-knjigovodstveni vještak očitovao se pisano podneskom od 27. svibnja 2025. (list 585-588 spisa) u kojem na pitanje/primjedbu tuženika da li se prava na potporu isplaćuju po gospodarskim (proizvodnim) godinama ili po kalendarskim godinama odgovara da u dopuni nalaza na stranici 1. citira presudu Županijskog suda u Sisku broj Gž-545/2020 od 3. ožujka 2023. u kojoj presudi se navodi i agrarna i kalendarska godina, te da se zahtjevi i prava ostvaruju na bazi kalendarske godine. Na pitanje tuženika da li je tužitelj mogao ostvariti pravo na potporu za talijanski ljulj za 2015. godinu ako bi ga posijao u drugoj polovici rujna 2015., s obzirom da je za istu 2015. tuženik navodno ostvario potporu za ozime kulture vještak je naveo da na ovo pitanje kao vještak za financije i knjigovodstvo nije u mogućnosti odgovoriti i da je to pitanje za vještaka poljoprivredne struke. Na pitanje tuženika da li je tužitelj mogao ostvariti pravo na potporu za osnovno, zeleno i preraspodijeljeno plaćanje ako je rok za podnošenje pravovaljanog zahtjeva od dana 15. svibnja, a sam ugovor o zakupu poljoprivrednog zemljišta je od dana 18. lipnja 2015., za zapisnik o uvođenju u posjed od 17. srpnja 2015. do skidanja kulture vještak je naveo kako je iz dokumentacije koju je dostavila Agencija za plaćanja u poljoprivredi, ribarstvu vještaku 14. kolovoza 2017., dopisa od 9. svibnja 2016., dopisa od 30. ožujka 2017., dokumentacije u spisu vidljivo da je predmetno zemljište prvo bilo upisano u ARKOD sustavu na tuženika temeljem Ugovora o privremenom korištenju poljoprivrednog zemljišta u vlasništvu RH od 7. svibnja 2013., da je dana 18. lipnja 2015. za predmetno zemljište sklopljen Ugovor o zakupu poljoprivrednog zemljišta u vlasništvu RH sa tužiteljem, da je u slučaju preklapanja zahtjeva za isto zemljište u ARKOD sustav trebalo biti upisano zemljište za koje postoji Odluka o dodjeli u zakup ili Ugovor o zakupu (sukladno Zakonu o poljoprivrednom zemljištu), da je predmetno zemljište 24. lipnja 2015. evidentirano u korist tužitelja, te da je Agencija dopisom od

30. ožujka 2017. (list 126-127 spis) navela kako je utvrđeno da tužitelj na Jedinstvenom zahtjevu za 2015. nije zatražio potporu za navedenu ARKOD parcelu. Na pitanje tuženika da li se može očitovati zašto za sporni ID nije isplaćena potpora za 2016. iako Agencija navodi da je tužitelj podnio zahtjev koji mu je odobren, vještak je naveo da se na listu 237 spisa nalazi pregled traženih potpora dostavljenih od strane Agencije za razdoblje 2015. - 2017. za predmetnu parcelu broja ID 3255276 i to 2015. za Osnovno plaćanje Zvirnjača P.O. za soju na površini od 25,36 ha, kukuruz na površini od 10,99 ha, te pšenica ozima na površini od 19,98 ha, odnosno ukupno 56,33 ha, da Bovis d.o.o. nije tražio potporu, za 2016. BOVIS d.o.o. osnovno plaćanje za žitarice, pšenica ozima površina 55,98 ha, a da vještak nema saznanja o tome zašto tužitelju o plaćanju ili neplaćanju potpore tužitelju za navedenu parcelu.

32. Na ročištu za glavnu raspravu od 25. rujna 2025. (list 604-609 spisa) poljoprivredni vještak očitovao se na primjedbe tuženika. Na primjedbu tuženika koji navodi da smatra da izračun dobiti koju je utvrdio poljoprivredni vještak mora sadržavati i trošak zakupa poljoprivrednog zemljišta, te da je nalaz i mišljenje vještaka obzirom da zakup nije zaračunat u tom dijelu nepotpun, a također imajući u vidu stav tuženika da smatra da je vještak trebao uračunati navedeni trošak zakupa u trošak proizvodnje i to u iznosu od 42.000,00 kn, što vještak nije učinio, vještak je odgovorio da glede naknade zakupa, a također i potpore, smatra da to nije u njegovom domenu jer vještači čistu poljoprivrednu proizvodnju, a da bi te dijelove naknada i eventualni zakup vještačiti vještak financijsko-knjigovodstvene struke ili agrarni ekonomista. Stoga imajući u vidu da je on vještak poljoprivredne struke može vještačiti samo visinu vezanu za poljoprivrednu proizvodnju, a ne za potpore i eventualne troškove zakupa. Na primjedbu tuženika da tužitelj u ovom parničnom postupku traži trošak izgubljene zarade u odnosu na poljoprivredne kulture koje je navodno planirao imati, a da tuženik smatra kako tužitelj može eventualno potraživati samo naknadu štete u vidu izgubljene zarade i to isključivo u odnosu na kulture koje su sporne godine bile zasijane na navedenoj površini vještak je odgovorio da je na temelju razgovora sa tužiteljem te stanjem spisa zaključio da je tužitelj 2015. sijao talijanski ljulj, a 2016. silažni kukuruz, da u to vrijeme vještak nije bio na licu mjesta, pa može samo pretpostaviti da je onako kako je navedeno u spisu i kako to tvrdi tužitelj. Na primjedbu tuženika da tužitelj nije mogao imati prosječan prinos silažnog kukuruza nego bitno manji, budući da je isti sađen nakon talijanskog ljulja, te da tuženik smatra da se kalkulacija izgubljene dobiti ne može cijeniti kao prosječna, već nešto niža od prosjeka, vještak je odgovorio da to drži neopravdanim odnosno neispravnim jer se talijanski ljulj i silažni kukuruz ne preklapaju po proizvodnji na način da se talijanski ljulj sije krajem ljeta odnosno početkom jeseni kao ozima kultura, a dospijeva za žetvu krajem travnja odnosno početkom svibnja iduće godine. Nakon toga odmah se može sijati silažni kukuruz na istoj parceli koji dospijeva za žetvu krajem kolovoza odnosno početkom rujna. Temeljem ovoga nikako se ne može tvrditi da je prinos silažnog kukuruza ispod prosjeka, jer su gledano vegetacijski te dvije kulture odvojene, te da obzirom na protek vremena od sijanja navedenih kultura vještak visine izgubljene dobiti niti nije mogao utvrditi drugačije nego samo na temelju prosječnog prinosa. Na upit punomoćnika tužitelja da li je vještak osobno obišao farmu tužitelja, utvrdio broj grla stoke i kapacitete za proizvodnju stajskog gnojiva odnosno gnojnica, odnosno da li je vještak kako je predloženo na zapisniku od 13. veljače 2024. na temelju evidencije u poslovnim knjigama, skladišnim kapacitetima i iskazu zaposlenika tužitelja utvrdio koristi li tužitelj u praksi vlastito stajsko gnojivo na predmetnim površinama, te kakvi su troškovi količine mineralnih gnojiva u odnosu na stajsko gnojivo i utječe li isto na konačni izračun realnog prinosa kojeg tužitelj ostvaruje vještak jeo odgovorio da nije bio jer mu

to nije tako ni predočeno, da smatra da je prošlo dosta vremena od toga, te na temelju onoga što je Županijski sud iznio vještak ne može sa sigurnošću utvrditi da li je to tužitelj i koristio. Na upit vještaku smatra li da je ovo potrebno utvrditi, te da li isto utječe na visinu izgubljene dobiti/zarade vještak je odgovorio da smatra da korištenje određene vrste gnojiva ne utječe na visinu prinosa, ovo stoga što korištenje određene vrste stajskog gnojiva ovisi o klimatskim prilikama proizvodne godine. Na upit utječe li različita upotreba gnojiva odnosno utječe li upotreba stajskog gnojiva na manje troškove proizvodnje vještak je odgovorio da je naravno da utječe ukoliko je tužitelj zbog korištenja stajskog gnojiva koristio manje mineralnog gnojiva. Nadalje je vještak naveo da je u svojim nalazima i mišljenjima koje je ranije dao u ovome postupku u dva navrata dao ovaj izračun, a u zadnjem izračunu se vratio na prvotno vještačenje temeljem navoda iz ukidbene odluke Županijskog suda. Na upit da li je vještak vršio uvid u knjige tužitelja te tako utvrdio da li je tužitelj na susjednim tablama koristio stajsko ili mineralno gnojivo vještak je odgovorio da nije, te da nije utvrdio da li se na susjednim tablama koristilo stajsko ili mineralno gnojivo, a smatra da je to gotovo nemoguće utvrditi obzirom zbog proteka vremena. Na upit da li je vještak osobno obišao čestice koje su predmet postupka i da li je on utvrdio u kojoj se blizini oni nalaze u odnos na farmu tužitelja, te kakva je ocjena tla, a imajući u vidu da je vještak na ročištu utvrdio kako se mineralno ili stajsko gnojivo primjenjuju ovisno o vrsti tla i klimatskim uvjetima, vještak je odgovorio da je bio na licu mjesta, da se čestice nalaze između Ivankova i Vođinaca, da su blizu farme odnosno po njegovoj slobodnoj procjeni oko 2 km, da pretpostavljam da, imajući u obzir manju udaljenost, postoji mogućnost većeg korištenja stajskog gnojiva, no da se to ne može ničim dokazati. Na upit vještaku da predočit sudu izračun prinosa talijanskog ljulja i silažnog kukuruza na predmetnim česticama kada se primjenjuje redovita agrotehnika uz stajsko gnojivo i kada se primjenjuje samo mineralno gnojivo, te može li na ročištu navesti očekivane prinose po hektaru i ukupni prihod, a koristeći cijene merkantilne robe u 2016., vještak je odgovori da smatram da ne može odgovoriti na ovo pitanje, te da se već naprijed očitovao na isto kada je naveo da je to gotovo nemoguće, a da kada bi se isto i provelo o tome treba sastavit cjelokupan znanstveni rad na nivou doktorata uz provođenje dugotrajnih trogodišnjih pokusa. Na upit može li vještak prezentirati sa stajskim gnojivom izračun troškova sjemena, goriva, gnojiva, zaštitnih sredstava i rada ako se pri proizvodnji koristi stajsko gnojivo vještak je odgovorio da smatram da je to već učinio i da nema više što napraviti. Na upit vještak je odgovorio da je na licu mjesta na spornim česticama bio tijekom 2017., a ovo što je predmet spora i vještačenja je bilo tijekom 2015. odnosno 2016., tako da smatra da on nije mogao vidjeti što je bilo godinu ili dvije ranije.

33. Na istom ročištu za glavnu raspravu očitovao se i financijsko-knjigovodstveni vještak, te naveo da se vezano za primjedbe tuženika po podnesku od 14. prosinca 2024. već pisano očitovala u svom očitovanju od 27. svibnja 2025. Na upit vezano za navod poljoprivrednog vještaka da financijsko-knjigovodstveni vještak može izvršiti izračun izgubljene zarade/izmakle koristi na način da u isti eventualno uračuna trošak zakupnine vještak je odgovorio da ovo nije bio zadatak njenog vještačenja, da je ona vještačila visinu eventualno izgubljenih potpora tužitelja, da je izračun vještaka poljoprivredne struke koji je sačinjen i baziran temeljem kultura na predmetnom zemljištu i izračuna prinosa u cijelosti točan, da primjedba tuženika da u tom izračunu nije prikazan iznos troška, a koji se odnosi na zakup poljoprivrednog zemljišta također stoji, međutim u tom izračunu nema ni iznosa potpora koje su ostvarene za to poljoprivredno zemljište. Vještak smatra da bi stavljanje ova dva iznosa u kalkulaciju dovelo do istog ili vrlo sličnog rezultata, stoga je mišljenja da je izračun

izgubljene zarade koji je sačinjen po vještaku poljoprivredne struke točan. Nadalje navodi da je tek na ovome ročištu od vještaka poljoprivredne struke dobila saznanja kada se sije talijanski ljulj, odnosno da se on sije krajem kolovoza do polovine treće dekade rujna (25. rujan), a imajući u vidu da se prijava za potporu za talijanski ljulj podnosi najkasnije do 15. svibnja 2016., te smatra da je tužitelj mogao pravodobno podnijeti zahtjev za potporu za talijanski ljulj. Vještak je također naveo da ne može konkretizirati odgovore na postavljena nužna pitanja koja su meritum dok Agencija za plaćanja u poljoprivredi zaista vrlo konkretno ne odgovori na postavljena pitanja, a sve iz razloga što je ista Agencija donosila i dostavljala dijametralno suprotne odgovore na postavljena pitanja, a tako su se njezini nalazi kretali.

34. Kako je na navedenom ročištu financijsko-knjigovodstveni vještak naveo da ne može konkretizirati odgovore na postavljena nužna pitanja koja su meritum, dok Agencija vrlo konkretno ne odgovori na postavljena pitanja, a sve iz razloga što je ista Agencija donosila i dostavljala dijametralno suprotne odgovore na postavljena pitanja, potrebno je od Agencije tražiti dodatne podatke.

35. Nakon što su sudu od strane Agencije dostavljeni traženi podaci financijsko-knjigovodstveni vještak je sudu dostavio podnesak datiran sa 2. prosinca 2025. (list 631-634 spisa) u kojem navodi da je sud vještaku dostavio dokumentaciju od 27. listopada 2025. koju je dostavila Agencija za plaćanja u poljoprivredi, ribarstvu i ruralnom razvoju, da iz dopune nalaza iz kolovoza 2024. proizlazi da se površina od 57,19 ha odnosi na kč.br. 2423/1 k.o. Ivankovo 15,00 ha; kč.br. 2423/3 k.o. Ivankovo 15,00 ha; kč.br. 2423/4 k.o. Ivankovo 15,00 ha; kč.br. 2423/5 k.o. Ivankovo 10,3844 ha; kč.br. 2428 k.o. Ivankovo 1,8073 ha, odnosno ukupno 57,19 ha; da je uz dopis dostavljena tablica iz koje proizlazi kč.br. 2423/1 k.o. Ivankovo 15,00 ha; kč.br. 2423/3 k.o. Ivankovo 15,00 ha; kč.br. 2423/4 k.o. Ivankovo 15,00 ha; kč.br. 2423/5 k.o. Ivankovo 10,38 ha; kč.br. 2428 k.o. Ivankovo 1,83 ha; kč.br. 2428 k.o. Ivankovo 1,83 ha pod kućom; odnosno ukupno 59,04 ha ili bez kuće 57,21 ha. Da su podaci za plaćanje za ARKOD ID 3255276 Osnovno plaćanje za 188,28 ha u iznosu 26.698,57 EUR, za mlade poljoprivrednike za 50 ha u iznosu 4.808,42 EUR, Preraspodijeljeno plaćanje za 20ha u iznosu 1.207,00 EUR, Zeleno plaćanje za 188,28 ha u iznosu 19.720,87 EUR. Nadalje vještak navodi da se dana 27. svibnja 2025. očitovala na podnesak tuženika koji joj je ponovno dostavljen uz dokumentaciju, da iz podataka koje je dostavila Agencija nije u mogućnosti nedvojbeno utvrditi površinu parcele, niti odgovoriti na pitanje tko je i u kojem iznosu ostvario pravo na potporu u 2015., ili za 2015., obzirom da je navedeno da je do preklapanja došlo u razdoblju od 26. studenog 2015. do 10. svibnja 2016., da ovo navodi obzirom na činjenicu da se na listu 112 spisa nalazi dopis koji je dostavila ista Agencija u kojemu je 23. siječnja 2017. navedeno: "Poljoprivredno gospodarstvo Bovis d.o.o., MIBGP podnijelo je zahtjev za potporu za 2015. i 2016. godinu. Na zahtjevu je zatražena potpora za osnovno, zeleno i preraspodijeljeno plaćanje za ARKOD parcelu identifikacijskog broja 3255276 domaćeg imena IV 1-2 površine 55,98 ha.", da na listu spisa 126-127 ista Agencija navodi: "Nadalje, utvrđeno je da PG Bovis d.o.o. MIBPG 140426 na Jedinstvenom zahtjevu za 2015. NIJE zatražio potporu za navedenu ARKOD parcelu.", da u najnovijem dopisu navode: "Predmetna ARKOD ID 3255276 se nalazila u preklapanju od dana 26. studenog 2015. do 10. svibnja 2016. Slijedom navedenog, u tom razdoblju ni jedno gospodarstvo nije moglo ostvariti potporu za navedenu ARKOD parcelu. U odnosu na predmetnu ARKOD parcelu ID 3255276, ističemo da je ista bila prijavljena na jedinstvenom zahtjevu za 2016. od strane korisnika BOVIS d.o.o. za proizvodnju, promet i usluge u poljoprivredi (MIBGP 140426)."

36. U podnesku od 13. ožujka 2026. (list 646-649 spisa) financijsko-knjigovodstveni vještak je očitujući se na primjedbe tužitelja naveo da se plaćanja koja su izvršena u korist tužitelja za agrarnu godinu 2015./2016. ne odnose na ID3255276. Za navedenu parcelu tužitelju nisu isplaćeni poticaji u agrarnoj 2015./2016., a iznos poticaja za talijanski ljulj bio bi isti kao i za druge kulture, obzirom da je visinu poticaja odredila površina koja se obrađuje, a ne kultura. Prava na plaćanje se ostvaruju temeljem površine koja se obrađuje, a ne temeljem kulture koja je na navedenoj površini. Za tužitelja je za 2015. navedeno pravo 180,32 EUR/ha. Kako je površina kojom raspolaže Agencija za plaćanje u poljoprivredi 55,98 ha (dakle nije obrađena ukupna površina od 57,19 ha) izračunat je iznos za površinu od 55,98 ha. (55,98 ha x 180,32 EUR = 10.094,31 EUR osnovno; 0.094,31 EUR x 70% = 7.066,02 EUR zeleno; UKUPNO 17.160,33 EUR. Ukoliko se primijeni tečaj eura na dan 15. svibnja 2016. (7,506822) tada je izračun kako slijedi: 17.160,33 x 7,506822 = 128.819,54 KN. Ukoliko se obračun vrši na dan 30. rujna 2016. (dan početka plaćanja) tada je izračun kako slijedi: 17.160,33 x 7,64450 = 131.182,14 KN.U prilog navedenom vještak citira dio dopisa "...ističemo da se potpore odobravaju u ukupnom iznosu po prijavljenim hektarima...") Dakle, ARKOD parcela ID3255276 je bila prijavljena na Jedinstvenom zahtjevu za 2016. od strane korisnika BOVIS d.o.o., (a u dopisu Agencije je navedeno: "Predmetna ARKOD ID 3255276 se nalazila u preklapanju od dana 26. studenog 2015. do 10. svibnja 2016. Slijedom navedenog, u tom razdoblju ni jedno gospodarstvo nije moglo ostvariti potporu za navedenu ARKOD parcelu.") Iz priloga uz dopis je vidljivo da je u Jedinstvenom zahtjevu za 2016. vidljivo plaćanje ukupnog iznosa u visini od 52.434,86 EUR i to: osnovno plaćanje 26.698,57 EUR za 188,28 ha za osnovno plaćanje; plaćanje za mlade poljoprivrednike 4.808,42 EUR za 50 ha; Preraspodijeljeno plaćanje 1.207,00 EUR za 20 ha i zeleno plaćanje 19.720,87 EUR za 188,28 ha, prema podacima Agencije, parcela ID3255276 je prijavljena u jedinstvenom zahtjevu za 2016. od strane BOVIS d.o.o. i nije plaćena. Prema očitovanju odvjetnika tuženika, njegova stranka nije niti podnosila zahtjev za predmetnu parcelu, te nastavno niti primila sredstva. Ukoliko izračun sačini prema podacima iz Jedinstvenog zahtjeva i to: osnovno plaćanje 26.698,57 EUR za 188,58 ha za osnovno plaćanje 141,80 EUR/ha; Za mlade poljoprivrednike 4.808,42 EUR za 50 ha; Preraspodijeljeno plaćanje 1.207,00 EUR za 20 ha; Zeleno plaćanje 19.720,87 EUR za 188,28 ha 104,74 EUR/ha. U istom se dokumentu govori o površini od 55,98 ha koja je predmetom ovog postupka. Osnovno plaćanje 55,98 ha x 141,80 EUR = 7.937,96 EUR; Zeleno plaćanje 55,98 ha x 104,71 EUR = 5.861,67 EUR odnosno ukupno 13.799,63 EUR.

37. Na raspravnom zapisniku od 6. svibnja 2025. (list 664-664 spisa) tuženik je istakao primjedbe na posljednje očitovanje financijsko-knjigovodstvenog vještaka od 13. ožujka 2026. te je sukladno navedenom određeno novo dopunsko financijsko-knjigovodstveno vještačenje na okolnost da li je visinu izgubljene zarade potrebno umanjiti za trošak zakupnine po Ugovorima o zakupu poljoprivrednog zemljišta, te da li su vještaci vršili umanjenje visine izgubljene zarade za nesporno isplaćeni iznos štete koji je tuženik isplatio tužitelju tijekom ovog postupka u iznosu od 285.956,00 KN / 37.952,88 EUR.

38. Poljoprivredni vještak očitovao se na navedeno podneskom od 16. lipnja 2026. (list 680 spisa) navodeći da je u njegovom prvotnom vještačenju od 14. kolovoza 2017. utvrđena visina izmakle dobiti iznosila 254.656,36 kn, odnosno 33.798,71 EUR, da je nakon prigovora tužitelja, da on u svojoj proizvodnji koristi vlastiti stajski gnoj, čime umanjuje troškove proizvodnje, izvršena dopuna vještačenja uvažavajući navode tužitelja, te je utvrđen novi iznos izmakle dobiti u visini od 295.819,50 kn, odnosno

39.261,99 EUR. No, vještak je u podnesku nadalje naveo da je uvažavajući drugostupanjsko rješenje Županijskog suda u Sisku poslovni broj Gž-545/2020-4 od 3. ožujka 2024., posebice mišljenje istoga suda u točki 15., gdje se navodi: "…za sada se ne može utvrditi temeljem kojih dokaza (i kada su oni predloženi) je prvostupanjski sud smatrao da tužitelj koristi svoje stajsko gnojivo, čime umanjuje troškove proizvodnje, a povećava prihod, odnosno temeljem kojih utvrđenja je prihvatio dopunski nalaz poljoprivrednog vještaka, koji je donesen samo temeljem prigovora tužitelja da koristi svoje stajsko gnojivo"…, u konačnici izvršeno umanjenje na iznos koji je utvrđen u prvotnom vještačenju od 14. kolovoza 2017., odnosno na iznos utvrđen u novom dopunskom vještačenju od 15. listopada 2024., što znači da je visina izmakle dobiti iznosila 254.656,36 kn, odnosno 33.798,71 EUR.

39. Iz dopunskog nalaza i mišljenje financijsko-knjigovodstvenog vještaka od 22. srpnja 2026. (list 681-682) utvrđeno je da iznos poticaja za parcelu u površini 55,98 ha, a koja je predmet ovog parničnog postupka, iznosi 13.799,63 EUR, da ukupna zakupnina iznosi 7.985,36 EUR, da ako se izračunati iznos od 13.799,63 EUR na ime poticaja umanji za iznos zakupnine od 7.985,36 EUR dobije iznos od 5.814,27 EUR, no da vještak nije vršio umanjenje visine izgubljenih poticaja za iznos isplaćene naknade štete koju je tuženik isplatio tužitelju tijekom ovog postupka.

40. Na ovakav nalaz i mišljenje financijsko-knjigovodstvenog vještaka tuženik je imao pitanja na koja se financijsko-knjigovodstveni očitovao na ročištu za glavnu raspravu od 11. rujna 2026. (list 692-696 spisa). Na upit/primjedbu tuženika da tuženik smatra da se vještak treba očitovati da li je iznos zakupnine cijenio u svojim ranijim vještačenjima i da li iznos zakupnine predstavlja trošak koji se mora uzeti u kalkulaciju prilikom izračuna izgubljene dobiti vještak je odgovorio da u ovoj pravnoj stvari njezin zadatak niti jednom nije bio izračun kalkulacije izgubljene dobiti već je vršila izračun poticaja za određenu parcelu, da se izgubljena dobit računa kao razlika između prihoda i rashoda, a to nikada nije bio njezin zadatak u ovoj pravnoj stvari. Obzirom na postavljeno pitanje vještak je naveo da se može očitovati da načelno trošak zakupnine svakako predstavlja trošak u poslovanju, ali isto tako poticaji predstavljaju prihod. Na poseban upit da li vještak smatra da je sa stajališta financijsko-knjigovodstvene struke potrebno umanjiti izračun izgubljenih poticaja za zakupninu i zašto smatra da jeste ili nije vještak je odgovorio da zakupnina predstavlja trošak, a poticaji bi u ovoj situaciji predstavljali prihode, da je zakupnina kao trošak već postojala, pa bi ovakvim prebijanjem tužitelj dva puta evidentirao trošak kao rashodovnu stranu što ne bi bilo točno niti životno moguće. Nakon što je financijsko-knjigovodstveni vještak upoznat s očitovanjem poljoprivrednog vještaka Dražena Džoića, njegovog pisanog nalaza i mišljenja od 14. listopada 2024. pod naslovom „3. Očitovanje vještaka po pitanju zakupnine“ (stranica 21. nalaza i mišljenja) gdje isti navodi: "...prilikom utvrđivanja izmakle dobiti nisam cijenio zakupninu, jer smatram da ova kategorija nije u nadležnosti vještaka u ovom predmetu, a niti je to bio zadatak vještačenja, financijsko-knjigovodstveni vještak je naveo da je mišljenja kako zakupnina uistinu predstavlja određeni trošak, no kalkuliranje sa zakupninom ulazi u sferu ekonomskih, odnosno financijsko-računovodstvenih poslova, tako da smatram da je ovaj dio poslova potrebno povjeriti vještaku iz gore navedenim područjima" te u tom smislu pozvan da se očituje o istom, vještak se očitova kako je to već gore i naveo da zakupnina predstavlja trošak, poticaji predstavljaju prihode, no poticaje nije potrebno umanjivati za trošak zakupnine iz navoda kako je već ranije gore navela. Na upit punomoćnika tuženika, a imajući u vidu da postoje tri vrste poticaja te da se vještak očituje koji su poticaji prijavljeni vještak je odgovorio da se iznos od 13.799,63 EUR sastoji od poticaja za osnovno plaćanje i za zeleno plaćanje, da preraspodijeljeno plaćanje ne

ulazi u ovaj poticaj. Na upit punomoćnika tuženika koji su uvjeti za tzv. zeleno plaćanje vještak je odgovorio da smatra da vještak to niti ne treba znati jer to nije u njegovoj domeni vještačenja, budući da vještak vrši financijsko-knjigovodstvene izračune, a ne utvrđuje preduvjete i uvjete za ono što vještači, a da je to definirano propisima, u konkretnom slučaju Pravilnikom o provedbi izravne potpore. Navodeći da se od ukupno utvrđenih poticaja u iznosu od 13.799,63 EUR na tzv. zeleno plaćanje se odnosi iznos od 5.861,67 EUR.

41. Sve nalaze i mišljenja financijsko-knjigovodstvenog i poljoprivrednog vještaka sud je prihvatio u cijelosti kao stručne, vjerodostojne i istinite, pogotovo imajući u vidu da su vještaci svojim dopunskim nalazima i mišljenjima kao i usmenim očitovanjima otklonili sve primjedbe i pitanja parničnih stranaka, te ih stoga te primjedbe i pitanja ničime nisu dovele u sumnju, niti dvojbu.

42. Visinu iznosa naknade štete zbog izmakle koristi u poljoprivrednoj proizvodnji uvažavajući stav drugostupanjskog suda u ukidbenoj odluci, utvrdio je poljoprivredni vještak u iznosu od 33.798,71 EUR. No, kako je tijekom postupka, a do zaključenja glavne rasprave tužitelj ostao samo kod tužbenog zahtjeva za naknadu štete vezane za izgubljene poticaje, stoga se detaljnije izlaganje o naknadi štete zbog izmakle dobiti u poljoprivredi ukazalo bespredmetnim.

43. Vezano za sporna pitanja drugostupanjskog suda financijsko-knjigovodstvenim vještačenjem je utvrđeno da je tuženik ostvario pravo na potporu za 2015.(agrarna godina ili ekonomsko-poljoprivredna godina 2015./2016.), no da nema dokaza da mu je ta potpora isplaćena, da tužitelj za 2015. nije tražio potporu, jer je u posjedu te čestice bio PO Zvirnjača u vlasništvu tuženika do zadnjeg dana roka za podnošenje zahtjeva za potporu za 2015., te je stoga PO Zvirnjača podnio zahtjev za potporu za 2015. Da je tužitelj dobio potporu za 2016. (agrarna godina ili ekonomsko-poljoprivredna godina 2016./2017.). Iz navedenog se zaključuje da tužitelj nije zahtijevao, niti dobio potporu za 2015. upravo iz razloga što on nije bio u posjedu navedene sporne čestice,(nego je u posjedu bio tuženik), stoga mu pripada pravo na isplatu te potpore.

44. Kako je financijsko-knjigovodstveni vještak utvrdio da je tužitelj za 2015. izgubio poticaje u iznosu 13.799,63 EUR, a među strankama nije sporno postojanje odgovornosti za naknadu ove štete na strani tuženika, uzročno-posljedična veza između štetne radnje tuženika i štete koja je nastala tužitelju, a koja se ogleda u vidu izgubljenih poticaja, njegova obveza naknade štete tužitelju proizlazi iz odredbi članka 1045. i 1046. Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine" broj 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18, 126/21, 114/22, 156/22 i 155/23, dalje: ZOO).

45. Kako je iz nalaza i mišljenja financijsko-knjigovodstvenog vještaka utvrđeno da tužitelj nije ostvario pravo na potporu za 2015. za zemljište koje je predmet ovoga postupka ARKOD oznake ID 3255276, nego je pravo na potporu zahtijevao tuženik koji je na zadnji dan roka za podnošenje zahtjeva za potporu protupravno bio u posjedu predmetnog zemljišta, stoga je on tužitelju dužan naknaditi štetu na ime izgubljenih poticaja za 2015.

46. Iako je tuženik smatrao da visinu izgubljenih poticaja treba umanjiti za isplaćenu zakupninu, prihvaćajući u cijelosti stav financijsko-knjigovodstvenog vještaka da, iako zakupnina predstavlja određeni trošak, a poticaji prihode, nije potrebno visinu poticaja „prebijati“ odnosno umanjivati sa zakupninom, jer bi tužitelj tada dva puta evidentirao trošak kao rashodovnu stranu što ne bi bilo točno, niti životno moguće. Poljoprivredni vještak je stava da odluka o umanjenju zakupnine nije bilo predmetom poljoprivrednog vještačenja, jer to nije u njegovom području vještačenja, nego je u području vještačenja financijsko-knjigovodstvenog vještaka, dok je

financijsko-knjigovodstveni vještak utvrdio da umanjivanje nije potrebno. Budući da je financijsko-knjigovodstveni vještak utvrdio da utvrđenu visinu poticaja, nije potrebno prebijati s visinom zakupnine iz tog razloga, niti nisu usuglašavani vještak poljoprivredne struke i financijsko-knjigovodstveni vještak, pogotovo imajući u vidu da je predmet njihova vještačenja bio različit, naime poljoprivredni vještak je utvrđivao visinu izgubljene koristi uslijed nemogućnosti bavljenja poljoprivredom odnosno obrade zemljišta koje je u posjedu držao tuženik, a predmet vještačenja financijsko-knjigovodstvenog vještačenja bio je utvrđivanje visine izgubljenih (neostvarenih) poticaja vezanih za obradu zemljišta koje je u posjedu držao tuženik.

47. Sukladno općim načelima ZOO izmakla dobit definira se kao spriječeni porast imovine koji se mogao osnovano očekivati prema redovnom tijeku stvari, te je vrijedi generalno pravilo da je izmaklu korist poljoprivrednika potrebno umanjiti za troškove zakupa poljoprivrednog zemljišta, kao i za sve druge uobičajene troškove proizvodnje koje bi poljoprivrednik imao da šteta nije nastala. U izmaklu korist u ovom postupku uključeni su i izgubljeni poticaji koje tužitelj nije ostvario zbog protupravnog zauzimanja poljoprivrednog zemljišta od strane tuženika. No, postoji iznimka od ovoga generalnog pravila, kada se troškovi zakupa zemljišta ipak ne odbijaju od izmakle dobiti, a to je situacija kada je poljoprivrednik, ovdje tužitelj, zbog nemogućnosti obrade već morao platiti i stvarno platio zakupninu, a iz Ugovora o zakupu spornog poljoprivrednog zemljišta očito je da je tužitelj istu morao po dospjelosti platiti zakupodavcu Republici Hrvatskoj, kako je očito da tužitelj taj novac ne može dobiti natrag u tom slučaju plaćena zakupnina predstavlja njegovu stvarnu (običnu) štetu, pa se ona ne odbija od izmakle dobiti, jer je tužitelju taj trošak ostao kao čisti gubitak.

48. Sukladno odredbi članka 29. do 32. Pravilnika o provedbi izravne potpore poljoprivredi i IAKS mjera ruralnog razvoja ("Narodne novine" 33/15, dalje: Pravilnika) pravo na zeleno plaćanje ostvaruju poljoprivrednici koji su bili korisnici osnovnog plaćanja, koji su proizvodno ili aktivno obrađivali poljoprivredno zemljište upisano u ARKOD sustav, te između ostalog koji su imali obvezu očuvanja trajnih travnjaka.

49. Imajući u vidu da se talijanski ljulj u smislu odredbe članka 29. do 32. Pravilnika ne smatra trajnim travnjakom, nego je on po svojoj prirodi jednogodišnja ili dvogodišnja vrsta trave čiji životno vijek u prosjeku traje svega jednu i pol do dvije godine, te navod tužitelja da je on imao namjeru posaditi talijanski ljulj, a potom po skidanju ljulja silažni kukuruz, očito je da tužitelj ne ispunjava uvjete za poticaje iz članka 29. do 32. Pravilnika, odnosno ne ostvaruje pravo na zeleno plaćanje, pa je stoga dio tužbenog zahtjeva za isplatu naknade štete na ime poticaja za zeleno plaćanje u iznosu od 5.861,67 EUR valjalo odbiti kao neosnovan, te odlučiti kao pod točkom I. izreke ove presude, a ovo imajući u vidu da je financijsko-knjigovodstveni vještak utvrdio da bi tužitelj ostvario pravo na ukupne poticaje u iznosu 13.799,63 EUR od čega na tzv. zelene poticaje otpada 5.861,67 EUR.(13.799,63 EUR - 5.861,67 EUR = 7.937,96 EUR).

50. Iz nalaza i mišljenja poljoprivrednog vještaka utvrđeno da izmakla korist tužitelja za zemljište koje je predmet ovoga postupka iznosi 33.798,71 EUR.

51. Imajući u vidu visinu izgubljenih poticaja utvrđenih nalazom i mišljenjem financijsko-knjigovodstvenog vještaka, te stav suda da tužitelju ne pripadaju poticaji za tzv. zeleno plaćanje, na ime neostvarenih poticaja tužitelju pripada iznos od 7.937,96 EUR.

52. Dakle, tužitelju na ime naknade štete u vidu izmakle koristi bi pripadao iznos od 33.798,71 EUR, a na ime izgubljenih/neostvarenih poticaja iznos od 7.937,96 EUR, odnosno ukupno 41.736,67 EUR (33.798,71 + 7.937,71 EUR = 41.736,67 EUR), no kako je tijekom postupka tuženik isplatio tužitelju na ime cjelokupne nesporne štete u

ovom postupku iznos od 37.952,88 EUR, od ukupne štete koja bi pripadala tužitelju u iznosu od 41.736,67 EUR potrebno je da sud (a ne vještaci, kako to pogrešno smatra tuženik) oduzme ovaj nesporno isplaćeni iznos štete od 37.952,88 EUR, (41.736,67 - 37.952,88 = 3.783,79), tako da tužitelju nakon ovakvog obračuna pripada pored nesporno isplaćene štete još pravo na isplatu iznosa od 3.783,79 EUR, pa je odlučeno kao u točki I. izreke ove presude.

53. Na dosuđene iznose imovinske štete tužitelj ostvaruje pravo na zateznu kamatu sukladno članku 1086., u vezi sa člankom 29. stavkom 1. ZOO, pa mu je sud dosudio zateznu kamatu na imovinsku štetu kamatu sud dosudio od dana donošenja prvostupanjske odluke odnosno od presuđenja, imajući u vidu da je visina te štete utvrđena od dana donošenja prvostupanjske presude, a ne o od nastanka štete kako to tužitelj zahtjeva u podnesku od 7. rujna 2026.

54. U podnesku od 29. listopada 2023. (list 471 spisa) tuženik ističe prigovor promašene pasivne legitimacije navodeći da je Zakonom o poljoprivrednom zemljištu predviđen način uvođenja u posjed novog zakupodavca i to na način da na osnovi sklopljenog ugovora o zakupu, novoga zakupoprimca u posjed uvodi Povjerenstvo u roku od 30 dana od dana sklapanja ugovora, odnosno po skidanju usjeva dosadašnjeg posjednika, nadalje navodeći kako je tužitelj novi Ugovor o zakupu poljoprivrednog zemljišta u vlasništvu Republike Hrvatske sklopio sa Republikom Hrvatskom i da je od strane Povjerenstva kojeg imenuje vlasnik trebao biti uveden u posjed nekretnina koje su predmet zakupa. Kako tužitelj nije uveden u posjed od strane Povjerenstva, to tuženik smatra da kao raniji posjednik nije pasivno legitimirana stranka, jer nema uzročno posljedične veze između štetne radnje (nepredavanja zemljišta tužitelju) i štete, odnosno da je tužitelj mogao štetu uslijed zakašnjelog uvođenja u posjed tražiti jedino od Republike Hrvatske kao zakupodavca.

55. Vezano za prigovor promašene pasivne legitimacije sud isti smatra neosnovanim iz razloga što iz pravomoćne presude Općinskog suda u Vinkovcima poslovni broj Psp-20/15-33 od 11. srpnja 2016. proizlazi upravo suprotno, odnosno da je na dan 23. rujna 2015. tuženik smetao posljednji mirni posjed zemljišta koje je predmet postupka radi utvrđenja smetanja posjeda, kao i postupka za naknadu štete nastale zbog smetanja posjeda, jer mu je tuženik na navedeni dan onemogućio da svojom poljoprivrednom mehanizacijom obrađuje zemljište, te je iz obavijesti odvjetnika Slavena Karaban od 5. srpnja 2016. nesporno utvrđeno da je tuženik tužitelju omogućio posjed tek 5. srpnja 2016. kada je skinuo usjeve, a tada je već bio kraj te agrarne godine 2015./2016. Ovo sve ukazuje da tužitelj bio onemogućen u posjedovanju navedenog poljoprivrednog zemljišta od 23. rujna 2015. do 5. srpnja 2016. te pa je upravo zato tuženik odgovoran tužitelju za štetu koja je nastala vezano za navedeno smetanje. Ovdje treba napomenuti da su netočni navodi tuženika da tužitelj nikada nije valjano uveden u posjed spornog zemljišta, ovo stoga što je iz svih Zapisnika Agencije o postupku uvođenja u posjed zakupljenog poljoprivrednog zemljišta u vlasništvu Republike Hrvatske od 17. srpnja 2015. vidljivo da je tužitelj temeljem odredbe članka 33. i 51. Zakona o poljoprivrednom zemljištu („Narodne Novine „ 39/13 .u daljnjem tekstu ZPZ) na licu mjesta, sukladno sklopljenim ugovorima o zakupu, valjano uveden u posjed spornog poljoprivrednog zemljišta.

56. Odluka o parničnom trošku temelji se na članku 154. stavak 2., a u vezi sa člankom 155. stavkom 1. ZPP prema kojoj odredbi je propisano da ako su stranke djelomično uspjele u parnici, sud će najprije utvrditi postotak u kojem je svaka od njih uspjela, zatim će od postotka one stranke koja je u većoj mjeri uspjela oduzeti postotak one stranke koja je u manjoj mjeri uspjela, nakon toga će utvrditi iznos pojedinih i iznos ukupnih troškova stranke koja je u većoj mjeri uspjela u parnici, kojoj su bili potrebni

za svrhovito vođenje postupka, te će toj stranci odmjeriti naknadu dijela takvih ukupnih troškova koji odgovara postupku koji je preostao nakon navedenog obračuna postupka u kojima su stranke uspjele u parnici. Omjer uspjeha u parnici ocjenjuje se prema konačno postavljenom tužbenom zahtjevu, vodeći računa i o uspjehu dokazivanja u pogledu osnove zahtjeva.

57. Primjenjujući naprijed navedenu odredbu, a obzirom na postavljeni tužbeni zahtjev sa kojim je tužitelj uspio, imajući u vidu da je tužitelj tužbom-prvo postavljenim tužbenim zahtjevom, koji se mora uzeti u obzir prilikom računanja uspjeha, potraživao isplatu iznosa od 934.677,65 KN / 124.053,04 EUR. Ovo iz razloga što je tužitelj takav zahtjev više puta tijekom postupka povlačio (kako je to opisano točkama 5. do 9. obrazloženja ove presude), a tuženik koji se upustio u raspravljanje o glavnoj stvari se povlačenju protivio. Ovdje je potrebno napomenuti da budući da je tuženik nesporni iznos štete u iznosu od 285.956,00 KN / 37.952,88 EUR isplatio tek tijekom ovog parničnog postupka, stoga se uspjeh u postotku ne umanjuje za tako isplaćeni dio, tako da se smatra da je tužitelj uspio sa ukupnim iznosom od 41.736,88 EUR (3.783,79 EUR - iznos koji je tužitelju dosuđen prvostupanjskom presudom + 37.952,88 EUR - iznos koji je tuženik tužitelju nesporno isplatio tijekom postupka), stoga se smatra da je tužitelj uspio s ukupnim iznosom od 41.736,67 EUR. Dakle, proizlazi da je s obzirom na uspjeh u pogledu visine zahtjeva tužitelj uspio sa 34%, a tuženik sa 66%.

58. Tuženik tijekom postupka nije osporavao osnovu tužbenog zahtjeva, a što je vidljivo i stoga da je u tijeku postupka isplatio nesporni iznos štete, pa imajući u vidu navedeno odnosno da tuženik nije osporavao osnovu tužbenog zahtjeva nego samo visinu, proizlazi da se u pogledu osnove zato parničnim strankama ne može priznati bilo kakav uspjeh.

59. Nadalje, od uspjeha postotka stranke koja je u većoj mjeri uspjela (tuženik 66%), oduzet je uspjeh postotka stranke koja je u manjoj mjeri uspjela (tužitelj 34%), te se na taj način dolazi do razlike od 32% (66%-34%=32%).

60. Utvrđujući iznos pojedinih i ukupnih troškova tuženika, kao stranke koja je u većoj mjeri uspjela u parnici, sud je istom kao nužne i potrebne priznao, a sukladno važećoj Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika ("Narodne novine" broj 142/12, 103,14, 118/14, 107/15, 37/22, 126/22, 138/23: u daljnjem tekstu: Odvjetničke tarife), imajući u vidu da je vrijednost predmeta spora iznos od 124.053,04 EUR, a koje se sastoje od sastava odgovora na tužbu (Tbr. 8. t.1 u vezi s Tbr. 7. t.1 OT), zastupanja na 9 ročišta (i to ročišta od 1. veljače 2017., 20. rujna 2017., 20. prosinca 2017., 11. travnja 2018., 4. rujna 2018., 13. veljače 2024., 25. rujna 2025., 6. svibnja 2026. i 11. rujna 2026. prema Tbr. 9. toč. 1.), sastava 4 obrazloženog podneska (od 9. siječnja 2017., 20. siječnja 2017., 21. lipnja 2017. i 1. rujna 2017., prema Tbr. 8. t. 1. u vezi s Tbr. 7. t. 1. OT), svaka radnja po 937,00 bodova, sastav žalbe na presudu, (Tbr. 5. t. 1. OT) u iznosu 1.171,25 bodova, sastav žalbe na rješenje u iznosu (Tbr. 5. t. 1. OT) u iznosu 1.171,25 bodova, što ukupno čini 15.460,50 bodova, te pripadajući PDV u iznosu od 3.865,13 bodova, što sveukupno čini 19.325,63 bodova, a što preračunato u eure, imajući u vidu vrijednost odvjetničkog boda od 2,00 EUR, iznosi 38.651,26 EUR.

61. Tužitelju je na ime troška sudske pristojbe na odgovor na tužbu priznat iznos od 331,81 EUR, iznos od 453,91 EUR na ime troška sudske pristojbe na ime žalbe protiv prvostupanjske presude i iznos od 13,27 EUR na ime troška sudske pristojbe na ime žalbe protiv rješenja Općinskog suda u Vinkovcima poslovni broj Pn-386/16-62 (list 403 spisa), odnosno na ime ovog troška ukupni iznos od 798,99 EUR.

62. Dakle, tuženiku je priznat trošak ukupni trošak od 39.450,25 EUR. Od ovog iznosa tuženiku je priznato 32% od tih troškova, odnosno onaj iznos koji odgovara

postupku koji je preostao nakon obračuna postotka u kojima su stranke uspjele u parnici, pa mu je odmjerena naknada troška u iznosu od 12.624,08 EUR.

63. Tuženiku nije priznat zahtjev za naknadu parničnog troška u iznosu od 250,00 EUR, na ime zastupanja tuženika na ročištu za objavu i uručenje presude ovo stoga što on nužno ne mora pristupiti na ovo ročište da bi saznao o sadržaju presude, a bez obzira da li na isto pristupi o sadržaju presude može saznati na e-oglasnoj ploči suda, pa se ovaj trošak ukazao kao trošak koji nije nužan i potreban za vođenje parnice. Trošak nagrade za pristup punomoćnika odvjetnika na ročište za objavu presude nije trošak koji je potreban za vođenje parnice u smislu odredbe čl. 155. st. 1. ZPP-a, u parničnim postupcima u kojima je presuda objavljenja na ročištu za objavu presude i na e-oglasnoj ploči suda, te je stoga isključena primjena odredaba čl. 154. st. 1. i st. 2. ZPP-a, a u vezi sa čl. 155. st. 2. ZPP-a i odredbom Tbr. 9. toč. 3. OT na obvezu protivne strane da taj trošak nadoknadi. Obaveza je suda zakazati i održati ročište za objavu presude, međutim, ne postoji obveza stranaka da na to ročište pristupe. Navedeno ročište može se održati čak i ako dostava poziva strankama nije uredna, te će se stranci koja nije uredno pozvana presuda u tom slučaju dostaviti prema pravilima o dostavi pismena u parničnom postupku. Uredno pozvanim strankama koje ročištu nisu pristupile presuda se ne dostavlja, međutim, one se mogu upoznati sa sadržajem objavljene presude putem e-oglasne ploče suda na kojoj se presuda u tom slučaju objavljuje. Budući da ne postoji procesno pravilo koje obvezuje stranke da ročištu za objavu presude pristupe, pa čak, ni procesna dužnost suda da obavi urednu dostavu poziva za to ročište prije dana održavanja ročišta za objavu presude, a propust uredno pozvane stranke da pristupi tom ročištu ne škodi stranci budući da se sa sadržajem presude može upoznati putem e-oglasne ploče suda, to trošak za objavu presude nije potreban za vođenje parnice u smislu odredbe čl. 155. st. 1. ZPP-a. Odvjetnik koji ne pristupi na ročište za objavu presude, iako je uredno pozvan, ne trpi zbog toga nikakve procesno pravne posljedice, odnosno sankcije. Izostanak s tog ročišta ne utječe, ni na pravilnost dostave, jer se danom dostave presude smatra dan održavanja ročišta za objavu presude. Dakle, pravo na djelotvoran pravni lijek time nije narušeno, čak ni stoga što žalbeni rok teče od dana održavanja ročišta za objavu presude, zato što se sa sadržajem presude i razlozima zbog kojih je donesena može upoznati putem e-oglasne ploče, na koju se objavljuje cjelovit tekst presude. U ovom kontekstu potrebno je razlikovati troškove nagrade odvjetnika koja se može priznati na teret protivne strane, te koji su bili potrebni za vođenje parnice sukladno odredbi čl. 155. st. 1. ZPP-a, od onih koji nisu bili potrebni za vođenje parnice, te ih stoga odvjetnik može na temelju Odvjetničke tarife naplatiti samo od stranke koja mu je izdala punomoć.

64. Tuženiku također nije priznat trošak na ime sastava podnesaka od: 9. studenog 2017., 30. studenog 2017., 14. prosinca 2017., 7. veljače 2018., 7. ožujka 2018., 21. ožujka 2018., 11. svibnja 2018., 25. svibnja 2018., 27. ožujka 2020., 3. travnja 2023., 30. listopada 2023., 21. listopada 2024., 16. prosinca 2024., 5. svibnja 2026., 20. kolovoza 2026. i 10. rujna 2026., (svaki podnesak u iznosu od 2.342,50 EUR s uključenim PDV), u ukupnom iznosu 37.480,00 EUR, ovo stoga što navedeni podnesci nisu bili nužni i potrebni za provođenje ovog parničnog postupka, a pogotovo imajući u vidu odredbu Tbr. 8. t. 1. u vezi sa Tbr. 7. t. 1. OT.

65. Iskazivanje dosuđenoga iznosa u eurima izvršeno je uz primjenu fiksnog tečaja konverzije sukladno pravilima za preračunavanje i zaokruživanje koja su utvrđena Zakonom o uvođenju eura kao službene valute u Republici Hrvatskoj ("Narodne novine" broj: 57/22 i 88/22).

U Županji, 26. listopada 2026.

Sudac
Helena Zetić

Uputa o pravnom lijeku:

Protiv ove presude nezadovoljna stranka ima pravo žalbe u roku od 15 dana.

Ako stranka nije pristupila na ročište na kojem se presuda objavljuje, a uredno je obaviještena o ročištu, smatrat će se da joj je dostava presude obavljena onoga dana kada je održano ročište na kojem se presuda objavljuje.

Rok za žalbu za stranku koja je uredno pozvana na ročište za objavu presude teče od dana kada je održano ročište na kojem se presuda objavljuje (čl. 335. st. 9. ZPP-a).

Stranci koja nije bila uredno obaviještena o ročištu na kojoj se presuda objavljuje, sud će presudu dostaviti prema odredbama ovog zakona o dostavi pismena, te tada rok za žalbu počinje teći od dana primitka ovjerenog prijepisa presude.

Žalba se podnosi ovome sudu pismeno, a o istoj odlučuje nadležni županijski sud.

O tom obavijest:

1. Tužitelj po punomoćniku Ivani Mandić, odvjetniku u Osijeku
2. Tuženik po punomoćnicima odvjetnicima u Odvjetničkom društvu Cvrković & Partneri d.o.o. u Vukovaru

Broj zapisa: **9-3088f-2c82b**

Kontrolni broj: **00b54-ac7cc-e52a9**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:
https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Vinkovcima** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.